

UITSPRAAK VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : **Dopingkamer**
 Leden van de kamer :
 (kamervoorzitter) : mr. J.D. Loorbach
 (lid) : mr. dr. M. Olfers
 (lid) : dr. R.C.R. Siekmann
 Zaaknummer : B 2009003/2009-25-01

In de zaak van:

1. Betrokkene

Naam : [Betrokkene]
 Adres :
 PC/Gemeente :
 Lid van de sportbond : Nederlandse Waterski & Wakeboard Bond (hierna te noemen: NWWB)
 Registratienummer :

2. Aangever

Naam sportbond : NWWB
 Gevestigd te : 2132 XW Hoofddorp, Jadelaan 4
 Ondertekend door : [...]

3. De procedure

- Op 21 april 2009 is bij aangifteformulier gedateerd 20 april 2009 tegen betrokkene aangifte gedaan van een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR).
- De dopingkamer van de tuchtcommissie van het ISR heeft de aangifte behandeld en op 29 juni 2009 uitspraak gedaan welke uitspraak op 6 juli 2009 aan de betrokkene is verzonden.
- De betrokkene heeft zich in de beroepsprocedure laten bijstaan door zijn raadsman mr. [...], advocaat te [...].
- De betrokkene is bij beroepschrift van 21 juli, ontvangen op 22 juli, nader aangevuld met een uitgebreide toelichting door diens zijn raadsman gedateerd 30 juli 2009, ontvangen op 31 juli 2009, tijdig van deze uitspraak in beroep gegaan.
- De NWWB is door de commissie van beroep in de gelegenheid gesteld schriftelijk op dit beroepschrift te reageren maar heeft hiervan geen gebruik gemaakt.
- De betrokkene, diens raadsman en de NWWB zijn bij brief gedateerd 29 september 2009 opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 20 oktober 2009.
- De raadsman van betrokkene heeft per email op 7 oktober 2009, wegens foutieve adressering ontvangen op 12 oktober 2009, verzocht om uitstel van de mondelinge behandeling tot januari 2010.
- De commissie van beroep heeft het gevraagde uitstel verleend en hiervan per email mededeling gedaan aan de raadsman van betrokkene en aan de NWWB.
- De raadsman van betrokkene heeft op 4 januari per email aan de commissie van beroep laten weten geen getuigen te zullen oproepen en tevens een verklaring van een behandelend geneesheer doorgestuurd.
- De commissie van beroep heeft de beroepszaak mondeling behandeld op 19 januari 2009 in aanwezigheid van betrokkene, diens raadsman mr. [...] en partner van betrokkene mevrouw [...], namens de NWWB was geen afgevaardigde aanwezig en is bericht van verhindering ontvangen.

4. **Grondslag van het beroep**

Primair:

De tuchtcommissie had de NWWB niet ontvankelijk moeten verklaren wegens overschrijding van de termijn als bedoeld in artikel 29 lid 4 van het Dopingreglement; deze dient als fataal te worden aangemerkt.

Subsidiair:

De dopingcontroleresultaten moeten uitgesloten worden van het bewijs.

Meer subsidiair:

Er is geen sprake van schuld of nalatigheid als bedoeld in artikel 40 van het Dopingreglement.

Nog meer subsidiair:

De straf van uitsluiting voor een periode van twee jaar, is in strijd met de redelijkheid en billijkheid als bedoeld in artikel 2:8 lid 2 Burgerlijk Wetboek.

5. **Gelet op:**

- de uitspraak van de dopingkamer van de tuchtcommissie van het ISR gedateerd 29 juni 2009 en de in alinea 5 van deze uitspraak genoemde schriftelijke stukken en de aan de uitspraak gehechte aantekeningen van de mondelinge behandeling, gehouden op 16 juni 2009;
- de inhoud van het door betrokkene op 22 juli 2009 ingediende beroepschrift en de op 31 juli 2009 ontvangen nadere toelichting op dit beroepschrift van diens raadsman met de daarbij overgelegde producties;
- de begeleidende brieven van de raadsman van betrokkene aan de secretaris van het ISR, ontvangen op resp. 22 en 31 juli 2009;
- de brief van de secretaris van het ISR aan de NWWB gedateerd 11 augustus 2009;
- de brieven van het ISR aan de raadsman van betrokkene en aan de NWWB van 29 september 2009;
- de email van de raadsman van betrokkene aan het ISR van 7 oktober 2009, ontvangen op 12 oktober 2009;
- de email van de secretaris van het ISR aan de raadsman van betrokkene gedateerd 14 oktober 2009;
- de email van de secretaris van het ISR aan de NWWB gedateerd 15 oktober 2009;
- de brieven van de secretaris van het ISR aan de raadsman van betrokkene en aan de NWWB gedateerd 9 november 2009;
- de email van de raadsman van betrokkene aan het ISR ontvangen op 4 januari 2010 met als bijlage een verklaring;
- het vonnis in kort geding van de voorzieningenrechter bij de Rechtbank Haarlem rolnummer 159578/KG ZA 09-404;
- de telefonische mededeling van de directeur van de NWWB dat de bond niet tijdens de mondelinge behandeling vertegenwoordigd zal zijn.

6. **Besluit**

De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van het beroep kennis te nemen;
- verklaart het beroep gegrond, verklaart de NWWB niet-ontvankelijk in zijn aangifte, vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie en bepaalt dat de aangifte niet tot schuldigverklaring en strafoplegging kan leiden;
- bepaalt dat de aan de behandeling van deze tuchtzaak verbonden kosten geheel ten laste van de NWWB worden gebracht.

7. **De commissie van beroep motiveert haar uitspraak aldus:**

7.1 **Ter zake van haar bevoegdheid overweegt de commissie van beroep:**

De betrokkene is binnen drie weken na het verzenden van de uitspraak van de tuchtcommissie in beroep gegaan en ook overigens voldoet het beroep van de betrokkene aan de daartoe in het Dopingreglement en Tuchtreglement gestelde eisen. De commissie van beroep acht zich dan ook bevoegd om van deze beroepzaak kennis te nemen.

7.2 Ter zake van het beroep overweegt de commissie van beroep:

- a) Artikel 29 lid 4 van het toepasselijke Dopingreglement bepaalt dat de uitslag van het onderzoek van het B-monster binnen tien werkdagen na ontvangst door de Dopingautoriteit aan de sporter moet worden medegedeeld door middel van een aangetekende brief met bericht van ontvangst. De commissie van beroep stelt vast:
- de Dopingautoriteit heeft op 17 maart 2009 de uitslag van het onderzoek van het dopingcontrole materiaal met nummer [...], hierna: het "B-monster", ontvangen van het laboratorium te Zwijnaarde;
 - de Dopingautoriteit heeft betrokkene op de in artikel 29 lid 4 van het Dopingreglement voorgeschreven wijze bij aangetekende brief d.d. 7 april 2009, met bericht van ontvangst, op de hoogte gesteld van de uitslag;
 - de aangetekende brief is door betrokkene op 17 april 2009 in ontvangst genomen.

De commissie van beroep constateert dat de Dopingautoriteit de termijn voor het mededelen van de uitslag van het onderzoek van het B-monster zoals artikel 29 lid 4 van het Dopingreglement dit voorschrijft, heeft overschreden met vijf werkdagen. Hoewel de termijnoverschrijding natuurlijk de uitslag van het laboratoriumonderzoek niet heeft beïnvloed en de betrokkene hierdoor evenmin in zijn verdediging is geschaad, acht de commissie van beroep een schending van deze termijn fataal. Deze termijnoverschrijding leidt derhalve tot niet-ontvankelijkheid van de aangifte. Ter toelichting het navolgende.

- b) In het Dopingreglement zijn bepalingen opgenomen, zoals 29 lid 4, die een behoorlijke behandeling en een goede procesgang waarborgen. Het doel van het artikel is te garanderen dat binnen een termijn van 10 werkdagen een einde wordt gemaakt aan de onzekerheid omtrent de uitslagen van het onderzoek van het B-monster. Er is bewust gekozen voor een vaste termijn en afgezien van bewoordingen als 'redelijke termijn' of een andere meer algemene terminologie. Deze vaste termijn bevordert de rechtszekerheid voor de betrokken sporter en bevordert een voorspoedig verloop van de procesgang. Er is geen reden om aan te nemen dat de zaak zo complex was, dat daarom het onreglementaire tijdsverloop in deze zaak een concrete rechtvaardiging kende; daarover is ook niets naar voren gebracht.
- c) De dopingregelgeving is doortrokken van de gedachte dat - na de enkele reglementaire vaststelling van een overtreding - geen enkel pardon voor de sporter geldt, ook niet wanneer zijn overtreding futiel is en aantoonbaar geen voordeel heeft opgeleverd; die gedachte dient dan uit gelijkheidsoverwegingen gespiegeld te worden, zeker wanneer ook nog eens de professionaliteit van de Dopingautoriteit en de daaruit af te leiden professionele standaard in aanmerking worden genomen.

Dit kan nog als volgt worden uitgewerkt. Enerzijds is van belang dat de Dopingautoriteit - ingevolge titel VI van het Dopingreglement - ruime bevoegdheden zijn toegekend bij de opsporing van dopinggebruik door sporters. Aan de uitwerking van die ruime bevoegdheden van de Dopingautoriteit kan een sporter zich wegens de aard van de sanctionering van gebrekkige medewerking, praktisch ook niet onttrekken. Tevens verschaffen de in artikel 12 van het Dopingreglement bepaalde bewijsvermoedens een aanzienlijk bewijscomfort voor de aangever; daartegenover kennen de verschafte mogelijkheden tot bewijsweerlegging een hoge drempel voor de betrokken sporters. De commissie van beroep is zich er van bewust dat effectieve bestrijding van dopinggebruik voornoemde instrumenten legitimeert. Desalniettemin brengt dit voor de Dopingautoriteit de verplichting met zich om zich strikt te houden aan de regels uit het Dopingreglement. Bijzondere bevoegdheden brengen bijzondere verantwoordelijkheden met zich mee. Te meer omdat in de verhouding tussen de sportbond, de sporter en de Dopingautoriteit, de Dopingautoriteit geldt als de enige professionele partij op het gebied van dopingcontrole. Juist van een professionele partij, die is ingericht op het voeren van procedures met betrekking tot (vermeend) dopinggebruik door sporters, mag worden verwacht dat de bij die procedures geldende formele vereisten in acht worden genomen.

Anderzijds is als gezegd van belang dat geringe fouten als termijnoverschrijdingen aan de zijde van de betrokken sporter, eveneens tot aantasting van zijn rechten zullen leiden.

Aan het onderhavige besluit van de commissie van beroep ligt voorts ten grondslag dat het Dopingreglement de dopingkamers van het ISR geen discretionaire bevoegdheid geeft ten aanzien van de bepaling van de strafmaat voor de betrokken sporter. Dopingkamers kunnen derhalve nauwelijks rekening houden met de eventuele geringe omvang van de overtredingen of bijzondere omstandigheden. Dit kan ertoe leiden dat voor geringe overtredingen straffen worden opgelegd die sporters als zeer ingrijpend ervaren en in sommige gevallen de betrokken sporter zelfs beperken in zijn zelfontplooiing of levensvreugde.

Dit tezamen maakt dat aan de sportbonden als aangever en de Dopingautoriteit de hoogste eisen moeten worden gesteld inzake de tuchtrechtelijke vervolging van sporters wegens vermeend dopinggebruik.

7.3 Ter zake van de kostenveroordeling overweegt de commissie van beroep:

De aangifte is niet-ontvankelijk verklaard en de betrokkene wordt dus niet schuldig bevonden en veroordeeld. De commissie van beroep bepaalt - onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 16 lid 9 van het Tuchtreglement ISR - dat de aan de behandeling van deze zaak verbonden kosten in twee instanties geheel ten laste van de NWWB worden gebracht. Deze kosten bestaan onder meer uit de kosten van bijstand van de ambtelijk en juridisch secretaris.

8. Beroep van deze uitspraak van de commissie van beroep

Met deze uitspraak van de commissie van beroep zijn de beroepsmogelijkheden binnen de sportbond uitgeput. Van deze uitspraak kunnen de in artikel 53 van het Dopingreglement genoemde partijen beroep aantekenen bij het Arbitragehof voor de Sport (CAS). Op dit beroep zijn de voorwaarden van het CAS van toepassing.

Rotterdam, 29 januari 2010

mr. J.D. Loorbach
(kamervoorzitter)

mr. M.F. Alleman
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: